

08075

KLUGTIGEN VOORVAL. Stemme van het manjen.

VRIENDEN, aanhoort dees vize klugte
 waer van ik zinge dit lied,
 tot een ieder zyn genugte
 in ons Vlaenderen gelchied,
 aen een herbergier,
 of koopman in bier,
 die ging zyn maeten doen yken
 volgens wetten en manier.

2. Alles wierd gedaen in goed orden,
 dien baes keerde weér met last,
 maer hy zyn liters met koorden
 had aen een stok gebonden vast,
 zoo kwam dezen man
 en vond op zyn baen
 een huys, waer m'hiel'd duyven op zolder,
 dan is hy regt in gegaten.

3. Daer kwam hy hem te amuseren,
 sonder vreeze voor verdriet,
 of dat hy kwam cessereren
 de zolder-duyfkens, weet ik niet,
 maer hy bleef 'er lang
 naar zonnen-ondergang,
 dan ging hy zat met zyn liters
 op zyn stok weér zynen gang.

4. Den drank in zyn beenen geflegten
 tot de knoeffels aen den schoen,
 dede dien baes dobbel wegen
 en het straeten-kruyfen doen,

wiel ook menig keer,
 tot zyn groot verzeer
 brak hy altemael zyn liters,
 hadde geenen g'heelen meer.

5. Dien man naer heel vele devoiren
 kwam ten leffen in zyn huys
 met zyn stok met liters-oorien,
 daer vond hy zyn meeste kruys,
 zyn grammoedig wyf,
 te vreed in 't bedryf,
 floeg al vloeken en al tieren
 den stok met d'oorien op zyn lyf.

6. Zy gaf hem nog wel duyzend naemen,
 schelm, zatte-boite-beeff,
 om 't al te zingen 'k moet 't my schaemen,
 zy was als een nelschen geest,
 hoe stond dien baes in spyt
 om dees leelyk verwyf,
 en zag op zynen stok met ooren,
 maer hy was zyn liters kwyt.

7. Boeren, 'k gae de gordyn toefchnyven,
 hoort als gy met uw liters gaet,
 gaet tog by geen zolder-duyven
 eer gy ook valt op de fraet,
 en uw liters breekt,
 dan word gy gedeekt,
 alsdan 's avonds uw bazinne
 met d'oorien staet en buyten steekt. EYNDE

RAED AEN DE KLAEGENDE VROUWE.

Stemme: Ontwaekt, Sophie, myn herts-vriendinne.

MER de zomersche bange nagten
 hoorde ik een reder jonge vrouw
 gaeschen weemoedig doen haere klagen
 om het veranderen naer de vrouw,
 zy zey: Den man die 'k heb verkoren
 heeft my gevryd met woorden zoet,
 en dees stond is hy suer van moed,

2. Een wyzen man, die dit kwam hooren,
 versond d'oorzaak van haer droefheyd,
 bragt haer voor medecynen vooren
 (patience) de verduyldigheyd,
 hy zeyde tot die jonge vrouwe:
 Wie zag 'er oyt zoo schoon een dag
 of daer kwam wel een donder slag.

3. Waer ziet men oyt een wagen ryden,
 't zy op cally, door 't land of lyk,
 die niet een keer een schock zal lyden,
 zoo is het ook in 't Houwelyk,
 waer zag men oyt man en vrouwe,
 het zy te lande of in de stad,
 of daer schilt somwyl iet of wat.

4. Dus vrouwenken, en wilt niet meer klaegen,
 trouwt gy een man, dit is gewis,
 dat g' moet zoet en zuer verdraegen,
 en uw man houden zoo hy is,
 't is niet goed uyt de schole klappen,
 wat men in 't bedde doet of zeyd
 dient met het dekfel toegeleyd. EYNDE.

231
 GEZANG. Stemme van den Nagtegaal.

IK stond leest in de Gentsche stad
 met myne vrouw bezig het zingen
 van de Fransche magt en Peruaanischen schat,
 en nog meer ander zeldsaem dingen;
 ik zong ook van den koelen Mey,
 hoe 't playm-gediert thans macken nesten;
 waer op dat eene vrouwe zey:
 zwygt, d'oude liedjens zyn de beste.

2. Ik zong ook van het oorlogs-vuer
 het welk nu duert zoo vele jaeren,
 en van de kragten der natuur,
 ook hoe de listie het al doet pagren;
 ik zong ook van het mans-geslagt
 hooge gebroekt en kort van vesse;
 die oude vrouwe zong al haer magt:
 zwygt, d'oude liedjens zyn de beste.

3. Dan zong ik hoe de meyskens gaen
 met wite kouskens en roo klinken,
 met 't hair in krullekens gedaen
 om de jongmans tot hun te winken;
 ik zong dat menig gulzigherd
 hem kwam in anders goed te mesten;
 dat wyf zong weder onvervaard;
 zwygt, d'oude liedjens zyn de beste.

4. Dan zong ik een historie-lied
 van geesien, moorden of van branden,
 het gen' was verr' van hier geschied,
 over de zee, in ander landen;
 ik zong hoe elk zyn fauten bergt,
 ik ook zoo als d'ander restte,
 die oude vrouwe zey weér getergt:
 zwygt, d'oude liedjens zyn de beste. EYNDE.

J. SADONES.

GEZANG OP DE EERBAERE HERTEN. Stemme: Reviens, crael Epoux.

WIe is 't die t'allen tyd meest lyd,
 wie voelt de aldermeeste smerte,
 voor gy te lande of water zyt,
 is 't niet altyd een eereylyk herte?
 een eereylyk herte leeft in nood,
 een eereylyk hert moet veel verdraegen,
 een eereylyk herte zonder brood
 die durst somwylen nog niet klaegen. (bis.)

2. Een eereylyke vrouwe en man
 tragt ider een te confenteren,
 en als men dit niet doen en kan
 dan zou een eereylyk hert creveren,
 een eereylyk herte schud en beeft
 wanneer dat men geld komt te vraegen
 in eenen tyd als men geen heeft,
 dan voelt men 't eereylyk herte knaegen. (bis.)

3. Een eereylyk herte zonder geld,
 't welk schuyt onder geringe kleeren,
 dat word altyd agter geseeld,
 geld en schoon kleed'ren ziet men eeren.
 't hert van een eereylyk jongman lyd
 't hert van een eerbaer maegd daer neven,
 wie kan aen 't eereylyk hert dees tyd
 eenigen troost of hulpe geven? (bis.)

4. Niet anders als verduldighyde,
 ons in druk en in kruyssen-troosten,
 lyden dat ons is opgeleyd
 en hopen in den Alderhoopsten,
 Gede zal tog onzen Vader zyn,
 zyn hulpe zal eens nederdaelen,
 naer regen volgt 'er zonne-schyn
 om d'eerbaer' herten te besiraelen. (bis.)

E Y N D E.

O Godt! ben ik bestemt tot rampen en tot smert,
 Plant in my het geduld, rukt hoogmoed uyt myn hert.

J. SADONES.